

En novellet : Frimärkssamlaren/The stamp collector

Juri mentalskötare på avd 34: Harry Martinsson ojade sig över att han icke fått Nobel-priset helt själv. Att Akademien enskilt borde gett det till honom. Han kunde inte släppa den tanken. JURI: "Jag jobbade på Karolinska på den avdelningen när han tog livet av sig året 77/78. Han drabbades av psykotiska skov, likt en skrivbesatt en, när stilen låste sig. Hans inställning var att kunde han inte skriva av sig, var han tvungen att framkalla dem, så att han kunde - genom 'psykosens frigörande kraft'; ta nya tag i

skriften. "ANIARA"; så sa han ";ett sånt diktverk skriver man bara en gång i livet!"; han hade gift om sig

efter Moa med en yngre och vackrare kvinna, de hade ett par barn ihop minns inte hur många, och hon kom och hälsade på honom, trevlig och söt. Sen klippte han upp sin egen mage med saxen. Jag såg fläckar av blod under sängen, först trodde man ju det var mord, han var ju en så känd person. Sen visade det sig vad det betydde att han var där, men han var ju inte direkt galen, bara en känslig konstnärnatur som hade haft otur att hamna där. Inälvor och blod på golvet. Han transporterades direkt till akuten så klart, där dog han efter en vecka som måste varit en ohygglig pina, av en komplikation; infektion i tarmen som han hade försökt klippa sönder. Trevlig prick den där Harry"

Två biffiga hårdare med benkapacitet och en gassköterska eskorterade den som på förhand skulle dömas till utdragen halshuggning

Genom slussdörrarna mot den helt i förhand uppgjorda rättegången

De var helt determinerade, likt robotar

Hotbilden 'existerade inte'. Det var de tvärsäkra på

Litet längre bort i korridoren en trappa ned stod 10 hårdare och väntade på ett förväntat fritagningsförsök eller lubbande

Även dom med den där determinerade blicken, av falsk blygsamhet, som smekte offret med händer fulla av perversitet

'pluttan' ropade offret litet svagt, för att inte ett nekande skulle komma omedelbart

Ur mängden av grobianer stiger ett oroligt gråtfärdigt ansikte fram, som återhållsamt, oroligt riktar sin mobil med kamera mot offret för 'psykiatrin'

'pappa' ljuv flickans blick, men hon säger ingenting, vågar icke. 'det är förbjudet att filma' ropar hårdarna och störtar fram, icke ens ett sista minne av pappa får pluttan

Chockad är hennes blick och ledsen. Kramas får de icke. De skuffas in i väntrummet 'dödens väntrum' står det på dörren

'pappa säger jag ska ta ett foto..' 'det får du inte' hotar hårdarna barskt, och pluttan lägger till synes telefonen på bordet 'säkert avstånd, det sa han pappa'

In kommer den mutade advokaten, en söt attraktiv dam, som är så jubelglad att pluttans pappa valde just henne till uppdraget

Sen ringde 'rätten' som egentligen hette 'felen' tillbaks, och bjöd på ett 50 tal enkla förlorar ärenden, 10 av dem avklarade hon idag

Och glad säger hon i rösten 'hur känns det' jo.. Visst. Hon hade tvingat 'pappa' att sätta på henne. Ett sista farväl, innan hon med en spelad oskyldig stämma, blev betald av avrättarna att på lagliga grunder, skicka honom att dö

Pluttan yrde litet sött till hårdarna, att hon hade 'viktiga dokument' att bevisa oskulden hos pappa. Några muslimer ringde och sa till advokaten att de var på väg. De ville delta på förhandlingen 'bara 5 min!' 'det går inte' sa söta flickan

'bara 5 min!' tänkte pappa, 'ja om det ändå skulle gå så fort' och han mindes dessa 20 år av tortyren som pågått långsamt som en jätte, sen ungdomskärleken hans, tvingades till hora för kungen i detta land

Plötsligt gästade hårdarna så hårt: 'du måste gå in!' liksom de kunde komma smygande om natten, och våldta stjärten och injicera gift under offrets skinn

'pappa jag vill gå med' sa pluttan. Då sa hårdarna: 'domaren har bestämt att du inte får det'

Tårar började väta pluttans kind 'men jag har ju bevisen på telefonen. Pappa får ju inte använda sin'

Och pekandes på telefonen satt pluttan med gråtmilt ansikte som vanligtvis fick männen att smälta, vem som helst. Men det 'stora offret' visste av erfarenhet. Att inget som helst hjälpte när det gällde honom. FALLET

'du måste gå in' 'men målet har 20 min inbokat. Jag kan väl sitta här en stund med pluttan' 'jag kommer i alla fall gå!' sa advokaten då. Och då den högresta personen visste att en säker dom väntade om han gav förloraradvokaten mandat att yttra ett endaste mening, om honom. Sådan var deras påtvingade förening

Väl där satt hon tätt bredvid honom. Hon hade vid första besöket på tortyr-anstalten, vägrat fota honom. 'min fru vill ha ett sista minne' sa han. Hennes ögon hypotyretiska plötsligt och nekandet även det liksom 'förnedrings-samt'

'vad är detta?' tänkte han

Han fick börja sin sak. Han började med att påtala att advokaten icke fick tala i hans sak. Att de avvisade rätten som partisk och ogiltigförklarad i inväntan på 'högre instans' dit de klagat på jäv i rättssaken'

Han visste att detta om möjligtvis kunde köpa honom tid. Men även där var ju allt uppgjort på förhand

Sen han talat nån minut sa han att med det utslaget lämnade han förhandlingen. När han kom ut tittade hans plutta förhoppningsfullt upp, och han sa 'kom' men de fick inte kramas. Hårdarna föste honom ut, 7 stycken till omringade honom utanför 'dödens väntsal'

Pluttan var hack i häl men de separerade dem. Hon gick där med panik fullt i hela ansiktet

De två muslimerna anlände precis. De hälsade på avstånd medan pluttan gick där med ansiktet knutet

Efter 30 meter, skrek en hårdare barskt till pluttan, fast hon bara var på nån meter: stanna där!

Den ståtliga figuren såg pluttan likt ledsen kropp stå där ensam medan han fördes bort till avrättningen

Det var sista gången pluttan såg pappa. Han fick en bukett blommor i present av ena muslimen, en från Palestina han hjälpt. I 2 år fick denne husera i hjältens bostad utan betalning. Han flydde från förtrycket i sitt hemland

Han fick aldrig se givaren. Men ett par röda blommor låg på bordet fortfarande på morgonen. Efter den plågsamma domen: utdragen halshuggning och sågande av huvudet itu, slag på kroppen och yxa i hjärtat.

Och nekronymen för 'pappa' slutade så:;

' his dick was full of stamps, and he had a poststamp,

but, Who, was that

mysterious being known only by the name, of the Stampcollector?'

En medpatient som var rappare hade skrivit denna reflektion över inspiration från Gud i form av dikter som 'pluttans pappa' hade skrivit.

Den magiska klingan utav

tonfall vi beskådar / av frekvens genom kanalen som vi fått från ovan / en gåva men samtidigt en gåta / som något pulserande som pulsen i min ådra / ett ljus som lyser upp så allt blir lite klarare / som en glass en sommardag som får dig lite gladare

En av de dikter som inspirerat medpatienten till dessa rader var pluttans pappas dikt: **Till Ullis:**

Ullis! Jag minns än den gången vi gick vid stranden/så jag ville hålla dig i handen/dina nakna fotspår i sanden/jag hade rest igenom landen med tanken uppfylld av dig/över havet med hoppet att återse dig./rökande mina Gouloise rullade bilen in/jag saknade dig på färden/men i hemmet satt du på en underbart vacker altan/ och det lästes 'FÖRBUDET OMRÅDE'; för dig/knappt jag vågade hälsa, fast det hade frälst mig/om jag bara vågat sjunga ut min kärlek, hålla om dig/när du låg i min säng/livrädd sprang jag in på toaletten och såg mig i spegeln/när jag kom ut var Näcken Erik där/svängde sin snopp bakom din rygg/skrattade jag? Kände mig trygg. Sommarens mygg försökte tränga sig in/men jag vågade inte närma mig för att tränga mig in under ditt skinn./vid middagen vid havet nuddade min fot din/jag blev snudd på galen/på toaletten igen gick in/skärskådade mig fick orgasm/tog en promenad ensam vid havet/

Längtan som om nätterna höll mig vaken i drömmarnas långsamma hopp och vända och njutning utav att se dig. Klä av dina trosor inför tanken på mig. Överallt där jag var, var det bara dig jag önskade och ville ha. Men mitt liv tog en annan vändning, det var liksom en sändning utav dig omsvärmade mig. Drogerna bröt ned mig. William S. Burroughs röst fascinerade mig till den grad att min tanke bröts av. Psykosen kom som en outhärdlig iskall storm. Allt försvann. Min chans borta att få din hand. Nu bor du i ett annat land.

Jag längtar efter en sådan dag som den då du i tunnelbane vagnen beordrade mig att krama dig och kyssa dig på kinden. Varför höll jag mig tillbaka? Varför följde jag inte vinden. Min rädsla och stela högfärd att du skulle upptäcka min kärlek gjorde mig liksom besatt. Skriver jag försent? Nu när diagnosen satts och jag blivit som förlorad Paranoid skizofren; idag vågar jag älska dig igen, ty jag känner regeln:

Kärleken till kärleken. Den som inte böjer sig med vinden bryts av. Jag drömmer fortfarande om dig, natt som dag.

'vi är segrarna' en sång du sjunger underbart. Jag hör din stämma natten lång. Gör du det jag hatar tycks det exceptionellt. Om du mig ratar , saknar jag dig varje kväll. Min bön till Allah om dig är att du blir troende och jag lär mig Quranen utantill. Och när allt hopp är ute och du mot helvetets rand blir skjuten / min stämma når dig och du blir lyft in i paradiset att bli min hustru. Bär dig muskulöst i sängkammaren in, smakar ditt kön. När du så äntligen blivit min.

Man hittade denna underliga karta på pluttans pappas rum, efter det han blivit avrättad; med en mystisk formel och kod vad gällde avdelningsnumren på koncentrationslägret och dess konsekventa positionering:

löwet svartmagi fundament

3 4 33

x

32 31. 'suastica coagula' 30

Så här stod det i LRV lagen, som enbart för rättsväsendet i Absurdistan var bokstäver i en bok, dom hela tiden misstolkade:

13 § Chefsöverläkaren ska genast besluta att vården av en patient som ges rättspsykiatrisk vård enligt 31 kap. 3 § brottsbalken utan beslut om särskild utskrivningsprövning ska upphöra om

1. patienten inte längre lider av en allvarlig psykisk störning, eller
2. det inte längre med hänsyn till patientens psykiska tillstånd och personliga förhållanden i övrigt är påkallat att han eller hon
  - a) är intagen på en sjukvårdsinrättning för psykiatrisk vård som är förenad med frihetsberövande och annat tvång, eller
  - b) ges öppen rättspsykiatrisk vård.

Chefsöverläkaren ska fortlöpande överväga frågan om den rättspsykiatriska vårdens upphörande. Lag (2008:416).

Ett panorama av olika skräckscenarier passerade framför pluttans pappas ögon, i dödskampens ögonblick:

'då kan ni ju segla i molnen! Ja! Det är ju det ni är som gjorda för!' "domaren"partisk: (flåsar) tack, vad skönt att höra det från en kändis.. Kvinnliga motparten: "ja.. Men det är nog inte alltför roligt för er då herr Pu-tin släpper atombomben, men då kan ni segla där i molnet som askbitar och regna ned som avfall av gift ni är ju huggormsyngel.. Ja, seglar man i överklighet och hittar på 'sjukdomen' hos sina offer genom missbruk av ett system totalfinansierat av skatte medel förtjänar man nog inte bättre.."

Ingen ånger jag är glad och stolt över det. De är som gall-sten antar jag, dags att köpa 'sten-krossaren' hos Örtagubben

Mja den falska: 'vi vill ha så många varelser på avd som möjligt. Vi vill bestämma över personen, det är det som är grejen. Jag har hört imorgon kl 0900 PANG! (då kan vi bestämma över han!) (detta prat

var kl 1610 antagligen just då SAKEN precis till psykopaternas idiot jubel avkunnats) ni är värsta surtanterna idag!!' (de sa att de tänkte sluta för dagen innan den olagliga tvångsinjektionen).